

indser jeg ikke ret, hvorledes denne Kollision skulde kunne fremkomme; men det er jo muligt, at jeg har misopfattet Bemærkningerne. I øvrigt vilde jeg finde det mere rigtigt, om man straks gik til at instituere en Appelinstant, da jeg finder det uheldigt, at denne enkelte Afgørelse skal blive den endelige, og man kunde jo da maaſte som ſaadan benytte Universitetets kemiske Laboratorium. — Hvis en ſaadan Appelinstant blev indſat, vilde man jo kunne benytte flere Laboratorier, og derved, tror jeg rigtignok, var meget vundet. Jeg er nemlig bange for, hvis Loven blot bliver nogenlunde benyttet, at ſaa det enkelte Laboratorium, ſom ſkal foretage Underſøgelſerne, vil blive altfor overbebyrdet; dette vil jo nemlig igen gaa ud over Ekſpeditionerens Hurtighed, ſag at viſtnok mange ville komme til at vente meget længe, inden de ſaa deres Prøver underſøgte. Det synes ogſaa at være ubilligt at monopolisere et Laboratorium paa andres Beføſning. Vi have her i Kjøbenhavn 3 Laboratorier, der ſiges at arbejde efter de ſamme Principper, ſamme Metoder og beſtyres med lige Dygtighed. Jeg ſkulde alſaa meget ønske, for ſaa vidt de ville det, at der blev truffet et Arrangement med de 3 Laboratorier. — Endvidere kunde jeg ønske, at man i § 6, hvor der ſtaar, at Afgørelſerne, der træffes af Laboratoriet, ſkulle hurtigſt muligt meddeles Parterne, i Stedet derfor indſatte, at det ſkulde ſke inden 10 Dage efter Prøvernes Modtagelſe. Det vilde formentlig meget godt kunne ſke, hvis man ſik flere Laboratorier at arbejde med; ſaa længe der kun er eet, er det viſtnok nogenlunde umuligt, men naar man, ſom ſagt, ſik flere, vilde 10 Dage være en rigelig Tid til at foretage Underſøgelſerne.

Den højtærede Landbruksminister ytrede ved Fremlæggelſen af dette Lovforſlag her i Tinget, at han i høj Grad ønskede at gøre ſit til, at dette Lovforſlag kunde udgaa af Rigsdagens Stærſild i en ſaadan Form og med et ſaadant Indhold, at Formaålet fuldt ud opnaaedes, og uden at nogen enkelt Samfundsklaſſe kunde føle ſine berettigede Interelſer krænkede. Ogſaa jeg vil ønske, at dette Lovforſlag maa blive lutret i Stærſilden, og jeg haaber, at Loven maa blive til alles Tilfredſhed, men jeg vil rigtignok ſamtidig udtale, at det er min fulde Overbeviſning, at dette Haab ikke vil opfyldes, den rette Nytte ikke opnaas og en virkelig Tilfredſſtillelſe ikke bringes til Beje for alle i Sagen intereſſerede, medmindre det lykkes at begrænſe Lovforſlaget til alene at omfatte Handel med Gødningstoffer, og der i øvrigt

indføres viſſe Endringer, ſom ſigte til at gøre det mere ſikket for det praktiſke Liv.

Johansen: Som Landbruget ledes i vore Dage, er man henviſt til at ſtulle købe en Mængde Foderſtoffer og Gødningſtoffer for at kunne holde Driften i den Gænge, ſom man nu en Gang er kommen ind paa, og ſom man mener er rentabel; men ſaa er det jo paa den anden Side ogſaa om at gøre, at vi kunne være i Stand til med nogen Tryghed at erhverve diſſe Ting, ſom vi have Brug for, og da Forbruget ſtiger Klar for Klar i høj Grad, ville ærede Medlemmer ogſaa indſe, at derſom man kommer til at betale endog kun lidt over det, Værerne ere værd, da vil det blive et stort Beløb, der vil blive udfiret af Landmændenes Lomme, og det vil ikke være heldigt. Jeg er ogſaa aldeles overbeviſt om, at Handelsſtanden ikke i ſin Helhed ønsker dette, og at der ikke er ſket større Miſligheder, end der er ſket hidtil, heror jo ene og alene paa, at man har en dygtig og hæderlig Handelsſtand; men paa den anden Side maa man jo ogſaa ſige, at der er brodne Klar alle Steder, og det er der ogſaa i Handelsſtanden. Det er der ført Bevifer for gennem de Underſøgelſer, der ere foretagne dels af Gødningſtoffer, dels af Foderſtoffer og ogſaa af Matfrø. Der har fundet Miſligheder ſted, der have forarsaget Landmændene ſtore Tab, og naar det nu er Tilfældet, hilſe vi Landmænd virkelig med Glæde et Lovforſlag, der tager Sigte paa at holde diſſe Miſligheder borte. Jeg tør udtale dette beſtemt, at der er ingen af os, der ville være med til at lægge nogen ſom helſt Hindring i Vejen for den ſolide og reelle Handel, ikke paa nogen Maade, idet vi erkende, at det er netop den, vi Landmænd have Brug for fremfor noget andet, thi derſom vi virkelig ſtulle ſaa de Raaprodukter, vi frembringe af Jorden, omfatte paa en Maade, der kan være fordelagtig, trænge vi netop til en dygtig og ſolid Handelsſtand. Vi erkende imidlertid ogſaa paa den anden Side, at de uſolide, der til Tider ſnige ſig ind, ville vi gerne være med til at ſætte en Stopper for, at vi ikke ſtulle lide noget uforſkyldt Tab i nogen Hende, for det kunne vi ikke ret godt taale. Der har jo fra gammel Tid af været et underlig kønt Tillidsforhold mellem Bønderne og Købmandſtanden. Jeg mindes, hvordan de gamle tale om, at naar de havde Penge tilovers — det var i den Tid, vi endnu ikke havde Sparekaſſerne — gik de hen til deres Købmand og ſagde til ham: Jeg har ſaa mange Penge her, jeg er